1844. N 129.

ПРИБАВЛЕНІЯ КЪ ВИЛЕНСКОМУ ВѢСТНИКУ. | DODATEK DO KURYERA WILEŃSKIEGO.

Вильна. СУББОТА 26-го Августа. | Wilno. SOBOTA 26-go Sierpnia

		Бар. по раздѣ. Фран.	Термом. Реомюра.	Вѣтръ.	Состояніе атмосферы.
21 дня.	Утро.	28 дюй. 1,0 лин.	+ 11,0	СЗ Слабый.	Облака.
	По полудни.	28 — 1,1 —	+ 18,8	СЗ —	Немногія облака,
	Вечеръ.	28 — 1,4 —	+ 14,5	В —	Облака. послѣ пасм.

КАЗЕННЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

3. Подольская Гражданская Палата, за полученіемъ Указа изъ Правительствующаго Сената 3-го Департамента по Первому Отдѣленію отъ 8-го Января 1813 года за N 14 послѣдовавшаго, по запискѣ изъ частнаго дѣла, объ учиненыхъ Гражданскими Палатами: Виленскою, Гродненскою, Минскою, Бѣлостокскою распоряженіяхъ, къ исполненію Высочайшаго Указа 25 Іюня 1840 года, о введенія въ западныхъ Губерніяхъ дѣйствія Россійскихъ Гражданскихъ Законовъ, которымъ Правительствующій Сенатъ опредѣлилъ: Изъ вступившихъ въ Правительствующій Сенатъ донесеній, объ учиненыхъ Гражданскими Палатами: Виленскою, Гродненскою, Минскою и Бѣлостокскою распоряженіяхъ, къ исполненію Высочайшаго Указа 25 Іюня 1840 года, касательно введенія въ Западныхъ Губерніяхъ дѣйствія Россійскихъ Гражданскихъ Законовъ, видно: что распоряженія сіи существенно относятся къ слѣдующимъ пяти статьямъ: 1) О регистрахъ; 2) Объ аппелляціонныхъ дѣлахъ; 3) о частныхъ дѣлахъ 4) О коповомъ сборѣ и 5) Объ актахъ и обязательствахъ прежняго времени. Правительствующій Сенатъ, по соображенія всѣхъ сихъ предметовъ, полагаетъ: Гражданскимъ Палатамъ Западныхъ Губерній въ руководство при исполненія помянутаго Указа 25 Іюля 1840 года, предписать слѣдующее: 1) О реестрахъ какъ во 2-мъ Томѣ Свода учрежденій Губернскихъ содержатся правила на заведеніе и содержаніе въ присутственныхъ мѣстахъ реестровъ бумагамъ и дѣламъ, то Гражданскія Палаты и должны перенести изъ существовавшихъ по прежнему порядку регистровъ, ординарійнаго, суммарійнаго, аппелляціоннаго, облиговаго ремиссоваго и таксоваго, всѣ записанныя въ оныхъ дѣла въ настольные регистры, съ распредѣленіемъ таковыхъ дѣлъ по различнымъ родамъ ихъ, особыми отдѣленіями, предписавъ тоже самое къ исполненію и всѣмъ подвѣдомственнымъ имъ судамъ 1-й степени. 2) Объ аппелляціонныхъ дѣлахъ по существовавшему до изданія Указа 25 Іюня 1840 года порядку, производство аппеляціонныхъ дѣлъ въ Гражданскихъ Палатахъ Западныхъ Губерній, состояло не въ ревизіи дѣлъ, рѣшенныхъ первыми Судебными инстанціями, но въ составленіи новыхъ дѣлъ изъ взятыхъ объясненій сдѣланныхъ тяжущимися сторонами при судоговореніи и представленныхъ ими документовъ, почему Гражданскія Палаты, по тѣмъ дѣламъ по коимъ до изданія означеннаго Указа, не было еще издоговоренія, не могли имѣть у себя ничего болѣе, кромѣ позывовъ и акторатовъ, записанныхъ въ регистрахъ; но какъ въ настоящемъ положеніи аппелляціонныхъ дѣлъ, Гражданскія Палаты представляя въ отношеніи къ онымъ ревизіонныя судебныя инстанціи, не прежде могутъ приступить къ разсмотрѣнію тѣхъ дѣлъ, какъ по приведеніи оныхъ въ порядокъ, какой нуженъ для ревизіи ихъ, то для достиженія сей цѣли въ возможно скоромъ времени и съ сохраненіемъ порядка установленнаго въ Сводѣ Законовъ, Гражданскія Палаты обязаны всѣ поданные въ установленный срокъ аппеляціонные позывы, принявъ вмѣсто аппелляціонныхъ жалобъ, хотябы по тѣмъ позывамъ, и не было записано акторатовъ, за исключеніемъ положеннаго на сіе годоваго срока, до изданія Указа 25 Іюня 1840 года, сдѣлать притомъ слѣдующія распоряженія: а) предписать подлежащимъ Судамъ первой степени, чтобы они представили отъ себя въ Палаты свои производства по обжалованныхъ въ аппелляціонныхъ позывахъ дѣлать и актораты, голоса, или объясненія поданныя при судоговореніи и копіи съ рѣшеній съ отмѣтками, кому и когда именно объявлены; б) Для извѣщенія о семъ тяжущихся припечатать въ С. Петербургскихъ, Московскихъ и мѣстныхъ Губернскихъ вѣдомостяхъ, а так-

OGŁOSZENIA SKARBOWE.

3. Podolska Izba Cywilna, po otrzymaniu Ukazu Rządzącego Senatu z 1-go Oddziału 3-go Departamentu, pod dniem 8-m Stycznia 1843 roku, za N 14 nastałego, wskutek wywodu prywatnéj sprawy o uczynionych przez Izby Cywilne: Wileńską, Grodzieńską, Mińską, i Białostocką rozporządzeniach ku wykonaniu Najwyższego Ukazu 25 Czerwca 1840 roku, względem wprowadzenia do zachodnich Gubernii Cywilnych Praw Cesarstwa Rossyjskiego, którym Rządzący Senat postanowił: Z postąpionych do Rządzącego Senatu doniesień, o uczynionych przez Izby Cywilne: Wileńską, Grodzieńską, Mińską i Białostockąrozporządzeniach, ku wypełnieniu Najwyższego Ukazu 25 Czerwca 1840 roku, względem wprowadzenia do zachodnich Gubernii Cywilnych Praw Rossyjskich, widać: iż rozporządzenia te ściągają się co do istoty rzeczy do następujących pięciu kategoryi: 1) O regestrach, 2) o sprawach appellacyjnych, 3) o sprawach prywatnych, 4) o poborze kop i 5) o aktach i obligach z lat dawniejszych. Rządzący Senat, po roztrząśnieniu wszystkich tych przedmiotów udzielił: Cywilnym Izbom zachodnich Gubernii, za przewodnictwo przy wypełnieniu pomienionego Ukazu 25 Czerwca 1840 roku, zalecić co następuje: 1) *O regestrach*: Ponieważ w 2 Tomie Układu Urządzeń Gubernialnych, przepisane jest prawidło o wprowadzeniu i utrzymywaniu w Sądowniczych władzach regestrów dokumentów i spraw, przeto Izby Cywilne powinne przenieść z byłych uprzednio podług dawniejszego porządku ksiąg: ordynaryjnéj, summaryjnéj, appellacyjnéj, obligowéj, remisyjnéj i taktowéj, wszystkie wpisane do nich sprawy do zwykłych codziennych regestrów, rozdzielając takowe sprawy, stosownie do ich rozdziału, na osobne oddziały, przepisawszy toż samo do wypełnienia wszystkim zostającym pod ich wiedzą Sądom 1-éj instancyj. 2) *Względem spraw appellacyjnych:* Podług istniejącego przed nastaniem Ukazu 25 Czerwca 1840 roku porządku odbywania appellacyjnych spraw w Cywilnych Izbach Gubernii zachodnich, zależało nie na rewizyi spraw, rozstrzygniętych przez piérwsze Sądowe instancye, lecz na wytoczenie nowych spraw ze wzajemnych objaśnień, uczynionych przez procederujące strony w czasie objawionéj stanności i ze złożonych przez nich dokumentów; zatém Izby Cywilne, co do tych spraw, w których przed wydaniem pomienionego Ukazu nie jawiły się strony dla złożenia objaśnień, nie mogły mieć u siebie nic więcéj, nad pozwy i aktoraty do ksiąg wpisane. Lecz że w teraźniejszym stanie spraw Appellacyjnych, Izby Cywilne, reprezentując względem nich rewizyjne Sądowe instancye, nie prędzéj mogą przystąpić do rozpatrzenia takowych spraw, jak po przyprowadzeniu ich do należytego porządku, jaki jest potrzebnym dla uskutecznienia ich rewizyi; zatém dla osiągnienia tego celu w jak najprędszym czasie, z zachowaniem przytém porządku, przepisanego w Układzie Praw Cywilnych: Izby obowiązane są wszystkie podane w ustanowionym terminie appellacyjne pozwy, przyjąwszy zamiast appellacyjnych żałob, chociażby za témi pozwami nie były zapisane aktoraty z powodu nie upłynienia zakreślonego na to rocznego terminu przed nastaniem Ukazu 25 Czerwca 1840 roku, uczynić następujące rozporządzenia: a) zalecić właściwym Sądom piérwszéj instancyj, ażeby one przysłały wprost od siebie do Izb swe przewody spraw, które zostały obżałowane przez appellacyjne pozwy, i aktoraty, głosy czyli objaśnienia, podane w czasie odbywania tych spraw, oraz kopie wyroków, z adnotacyami: komu i kiedy mianowicie zostały takowe objawione; b) dla zawiadomienia o tém stron procederujących, wydrukować o tém w S. Petersburskich, Moskiewskich i miejscowych Gubernialnych Gazetach, tudzież Kuryerze Wileńsem trzykrotne ogłoszenia w téj rzeczy, z załączeniem imiennéj listy wszystkich osób mających udział w takowych

же въ Виленскомъ Вѣстникѣ, троекратныя объявленія съ поименованнымъ означеніемъ всѣхъ участвующихъ въ таковыхъ апелляціонныхъ дѣлахъ лицъ, какъ недовольныхъ рѣшеніями Судовъ 1-й Степени, такъ довольныхъ оными;— на тотъ предметъ, чтобы тѣ и другіе, пользуясь мѣрою принятою Правительствомъ для облегченія ихъ въ составленіи Апелляціонныхъ дѣлъ, содѣйствовали къ тому и сами представленіемъ въ Гражданскую Палату по принадлежности и не позже, какъ въ годовой срокъ, всѣхъ письменныхъ по существу дѣла доказательствъ, какія были представлены ими при судоговореніи въ Судахъ 1 й степени, какъ то: подлинныхъ крѣпостныхъ актовъ, долговыхъ обязательствъ, контрактовъ, и тому подобныхъ документовъ съ переводами оныхъ на Россійскій языкъ; каковыя письменныя доказательства, тяжущіяся какъ довольныя такъ и недовольные рѣшеніями Судовъ 1-й степени, обязаны представить въ Палату на основаніи 1927 ст. X. Тома Свода Гражданскихъ Законовъ при обстоятельныхъ прошеніяхъ, съ точнымъ поясненіемъ тѣхъ доводовъ и документовъ, на коихъ они основываютъ свои права, имѣя въ виду, что Гражданская Палата по установленному въ Сводѣ Законовъ порядку, составляетъ ревизіонную инстанцію и потому не будетъ уже требовать отъ нихъ объясненій или возраженій противу поданныхъ соперниками ихъ прошеній, но по миновавіи означеннаго выше годоваго срока, прямо приступитъ къ разсмотрѣнію и рѣшенію дѣлъ, въ томъ видѣ, въ какомъ оныя тогда окажутся. — При чемъ сдѣлать въ тѣхъ объявленіяхъ предвареніе, что если означенные документы съ переводами не будутъ ими представлены тяжущимися, въ Гражданскія Палаты въ назначенный годовый срокъ, который считать со дня припечатанія первой публикаціи въ Виленскомъ Вѣстникѣ, то изъ нихъ аппелляторы или недовольные рѣшеніями Судовъ первой степени, подвергнутъ сами себя тому послѣдствію, что аппелляціонные ихъ позывы, какъ не подкрѣпленные доказательствами и документами останутся безъ всякаго дѣйствія и обжалованные ими въ тѣхъ позывахъ рѣшенія, будутъ обращены къ надлежащему исполненію; довольные же стороны должны будутъ отнести къ собственной своей винѣ всѣ невыгодныя для нихъ послѣдствія, могущія произойти при рѣшеніи ихъ дѣлъ въ Палатахъ, по доказательствамъ одной жалующейся стороны, и по тѣмъ бумагамъ, какія въ Судахъ первой степени находились; само собою впрочемъ разумѣется, во 1-хъ, Что Палаты должны принять сіи правила въ руководство, по всѣмъ аппелляціоннымъ дѣламъ, подлежащимъ ихъ ревизіи, включая сюда, какъ дѣла конкурсовыя такъ и тѣ дѣла кои пріостановлены въ дальнѣйшемъ ходѣ своемъ, по изъявленному сторонами желанію на заключеніе между ними мировой сдѣлки, буде таковой еще не состоялось; и во 2-хъ, что въ составленіи выписокъ, или записокъ изъ таковыхъ аппелляціонныхъ дѣлъ въ вызовѣ тяжущихся къ рукоприкладству подъ тѣми записками, и въ объявленіи имъ рѣшеній, какіе по симъ дѣламъ послѣдуютъ, Палаты обязаны въ точности руководствоваться порядкомъ установленнымъ въ Сводѣ Законовъ; 3) О частныхъ дѣлахъ: Поелику до изданія Указа 25 Іюня 1840 года частныя дѣла поступали въ Гражданскія Палаты двоякимъ образомъ: а) по объявленнымъ въ Судахъ первой степени, на основаніи Высочайше утвержденнаго въ 7 день Апрѣля 1840 года мнѣнія Государственнаго Совѣта, жалобамъ, на частныя или предварительныя опредѣленія, представленныя тѣми Судами на разсмотрѣніе Гражданскихъ Палатъ, то для приведенія сихъ дѣлъ къ скорѣйшему окончанію, Гражданскія Палаты, обязаны во 1 хъ, выписавъ изъ книгъ своихъ копіи съ частныхъ позывовъ и съ акторатовъ, буде сіи послѣднія были уже записаны въ регистрѣ по тѣмъ дѣламъ, кои поступили до изданія 25 Іюня 1840 года акторатовымъ порядкомъ, препроводить таковыя копіи въ подлежащіе Суды первой степени, для представленія объясненій вмѣстѣ съ копіями обжалованныхъ просителями частныхъ опредѣленій, по полученіи же оныхъ, немедленно разсмотрѣть сіи дѣла на законномъ основаніи, и объявить о заключеніяхъ своихъ участвующимъ въ дѣлѣ лицамъ по порядку чрезъ мѣстныя Полиціи, не воспрещая впрочемъ просителямъ выслушивать тѣ заключенія и въ самыхъ Палатахъ; и во 2-хъ, По тѣмъ частнымъ дѣламъ, которыя поступили изъ Судовъ первой степени на основаніи означеннаго мнѣнія Государственнаго Совѣта, постановить безъ всякаго отлагательства законныя опредѣленія, буде по которому либо дѣлу сего ими еще неучинено и опослѣдующемъ объявить просителямъ вышесказаннымъ порядкомъ; 4) О коповомъ сборѣ:

appellacyjnych sprawach, tak niezadowolonych z wyroków Sądów 1-go stopnia, jako też i zadowolonych z nich, a to w tym celu, ażeby obie strony, korzystając z tego środka, uchwalonego przez Rząd dla dania im ulgi w ułożeniu spraw appellacyjnych, dopomagali też ku temu i ze swej strony przez złożenie w Izbie najdaléj w przeciągu rocznego terminu, wszystkich stosownie do istoty dzieła dokumentów, i dowodów na piśmie, które były przez nich składane w czasie procederowania w Sądach 1-go stopnia, jako to: autentycznych przedażnych aktów, obligów, kontraktów i temu podobnych dokumentów, obok z tranzlacyami na język Rossyjski; jakowe to dowody, procederujące osoby, tak zadowolone z wyroków Sądów 1-go stopnia, jak i niezadowolone obowiązane przedstawić do Izb Cywilnych namocy 1927 art. X. Tomu Układu Praw Cywilnych wraz ze szczegółowemi prośbami i dokładnemi pojaśnieniami tych dowodów i dokumentów, na których opierają swe pretensye, mając to na względzie, że Izby podług przepisanego w Układzie Praw Porządku, stanowią rewizyjne instancye, przeto nie będą od nich potrzebowały żadnych objaśnień lub zarzutów przeciwko podanym przez przeciwne ich strony prośbom, lecz po upłynieniu zakreślonego wyżéj terminu, przystąpi wprost do rozpatrzenia i rozstrzygnienia spraw, w tym kształcie, w jakim naówczas je zostaną; nadto uczynić w tych ogłoszeniach zastrzeżenia, że jeżeli rzeczone dokumenta nie będą złożone przez procederujących w Izbach Cywilnych, ciągu oznaczonego Terminu, który ma się liczyć od daty piérwszego opublikowania w Kuryerze Wileńskim, tedy appellatorowie czyli niezadowoleni z wyroków Sądów 1-go stopnia narażą sami siebie na te skutki, iż appellacyjne ich pozwy, jako nie wzmocnione dowodami i dokumentami, pozostaną bez żadnego skutku, a obżałowane przez nich temi pozwami wyroki, będą przyprowadzone do należytego wypełnienia; zadowolone zaś strony, będą musiały przypisać własnéj winie wszystkie niekorzystne dla nich następstwa, mogące wyniknąć przy sądzeniu ich spraw w Izbach, jedynie z powodów żałującéj strony, i z tych dokumentów, jakie w Sądach 1-go stopnia będą się znajdowały. Zresztą samo z siebie wypada, 1) iż Izby powinne trzymać się tych prawideł we wszystkich appellacyjnych sprawach, ulegających ich rewizyi, łącząc w to tak sprawy konkursowe, jako też i te, które zostały wstrzymane w dalszym swoim toku, z powodu objawionego przez strony życzenia względem zawarcia między sobą wzajemnego ugodliwego tranzaktu, jeżeli takowego jeszcze nie było; i 2) że w ułożeniu wywodu czyli wypisu takowych spraw appellacyjnych przy wyzywaniu procederujących do uczynienia podpisów takowego wywodu, oraz względem objawienia im wyroków, jakie w tych sprawach zapadną, Izby powinne ściśle trzymać się porządku, przepisanego w Układzie Praw. 3) *Względem spraw prywatnych:* Ponieważ przed nastaniem Ukazu 25 Czerwca 1840 roku, prywatne sprawy wchodziły do Izb Cywilnych dwojakim sposobem: a) za pozwami i aktoratami, i b) za objawionemi w Sądach 1-go stopnia, na osnowie Najwyżéj utwierdzonéj w dniu 7 Kwietnia 1840 roku Opinii Rady Państwa, żałobami na prywatne czyli poprzednicze rezolucye, przedstawione przez te Sądy na rozpatrzenie Izb Cywilnych; przeto dla prędszego przyprowadzenia tych spraw do końca, Izby Cywilne są obowiązane: 1) wypisawszy z ksiąg swoich kopie prywatnych pozwow i aktoratów, jeżeli te ostatnie były już zapisane w regestrze, w rzeczy tych spraw, które postąpiły przed nastaniem Ukazu 25 Czerwca 1840 roku wedle aktoratowego porządku, przesłać takowe kopie do właściwych Sądów I-go stopnia, dla przedstawienia objaśnień obok z kopijami obżałowanych przez podawców próśb prywatnych rezolucyi; po otrzymaniu zaś ich, niezwłocznie rozpatrzyć te sprawy na prawnéj osnowie i zawiadomić o decyzyach swych uczestniczące w sprawach osoby przez miejscowe Policye, nie wzbraniając z resztą podawcom próśb wysłuchywać takowe decyzye wprost w Izbach, i 2) co do tych spraw prywatnych, które weszły z Sądów 1 go stopnia na mocy wyżéj wymienionéj Opinii Rady Państwa, uczynić bez żadnéj zwłoki czasu prawne postanowiania, jeżeli takowe w którejbądźkolwiek sprawie nie zostało jeszcze przez nie uczynione, i o skutku zawiadomić podawców próśb przez wyżéj wskazany sposób. 4) *O poborze kop:* Pod imieniem kopowego poboru rozumie się opłata, która na mocy Konstytucyi 1726 roku, pobierana była za przewod spraw procederowych w Sądownictwach 1-go i 2-go stopnia. Jedna część téj opłaty w Sądownictwach pierwszego stopnia, obracana była na rzecz Członków Sądu, dla których pensya nie była naznaczona, druga zaś, używana była na utrzymanie Kancellaryi; opłaty zaś, które były pobierane za przewod spraw odbywających w Izbach Cywilnych, odsyłane były przez te ostatnie do Urzędów Powszechnego Opatrzenia, na mocy Ukazu 23 Września 1797 roku, ale ponieważ równo z nasta-

подъ именемъ коповаго сбора, разумѣется сборъ, который по основанiи конституцiи 1726 года, производился съ письмоводства по тяжебнымъ дѣламъ въ Судебныхъ мѣстахъ 1-й и 2-й степени, одна часть сего сбора въ Судебныхъ мѣстахъ первой степени обращалась въ пользу членовъ Суда, коимъ жалованья не полагалось, а другая поступала на содержанiе Канцелярiи; сборы же кои взыскиваемы были съ письмоводства въ Гражданскихъ Палатахъ отсылались сими послѣдними въ Приказы Общественнаго Призрѣнiя, по силѣ Указа 23 Сентября 1797 года; но какъ съ изданiемъ Высочайшаго Указа 25 Iюня 1840 года, дѣйствiе всѣхъ Конституцiй, а вмѣстѣ съ тѣмъ и существованiе по прежнему порядку коповаго сбора, сами собою прекратились; то Гражданскiе Палаты и обязаны нынѣ, всѣ собранные съ письмоводства по 9 Сентября 1840 года какъ въ самыхъ Палатахъ, такъ и въ Судахъ первой степени деньги отослать въ Приказы Общественнаго Призрѣнiя, а книги заведенные на записку коповаго сбора, отправить на ревизiю въ Казенныя Палаты; 5) Объ актахъ и обязательствахъ прежняго времени: какъ изъ справки видно: Что по сей статьи поступили также и во второе Отдѣленiе 3-го Департамента Правительствующаго Сената представленiя отъ начальниковъ подвѣдомственныхъ оному Губернiй, то поручать Канцелярiи о истребованiи свѣдѣнiя о существѣ тѣхъ представленiй и содержанiя послѣдовавшихъ по онымъ во 2-мъ Отдѣленiя 3-го Департамента Сената разрѣшенiя, представить особый по сей статьи докладъ, о чемъ и послать Указы въ Гражданскiя Палаты: Виленскую, Гродненскую, Минскую, Бѣлостокскую, Кiевскую, Волынскую и Подольскую, для исполненiя по первымъ четыремъ статьямъ настоящаго опредѣленiя Сената, давъ имъ знать притомъ, что по 5-й статьи онѣ получатъ надлежащее разрѣшенiе въ свое время. За учиненною въ Гражданской Палатѣ справкою, оказались заявлены только въ установленный срокъ аппелляцiонные и частные позывы, съ полученiемъ ихъ обратно аппеллянтами, но невлены въ акторатные регистры за не истеченiемъ положеннаго на сiе годоваго срока до изданiя Высочайшаго Указа 25 Iюня 1840 года слѣдующихъ лицъ, какъ то: Въ 1839 году 1) Василевскаго на Скибинскаго 5 Октября N 4159; 2) Ярскаго на Степана Петрашкевича, тогожъ числа и мѣсяца N 4185; 3) Лещинскаго на Войцѣха Гаевскаго 13 Октября N 4276; 4) Наслѣдниковъ Каетана Пешинскаго на Дворянина Волановскаго; 30 Ноября N 4999; 5) Дворянина Антона Бронскевича на Дворянина Котовинскаго и Титулярнаго Совѣтника Игнатiя Филиповскаго 5 Декабря N 1084; 6) два позыва: Николая Богуцкаго на Марiянну Тащенкову и Черленiовскую 11 Декабря NN 5135 и 5136; 7) Наслѣдниковъ Едлеровой на членовъ Литинскаго Уѣзднаго Суда 18 Декабря N 5285; 8) Каетана Зѣлинскаго на Сильвана и Юлiяна Чайковскихъ 21 Декабря N 5403; въ 1840 году: 1) Франца Кутковскаго на Евстафiя Яворскаго 8 Января N 100; 2) Частный Игнатiя Козловскаго на Пташковскихъ 15 Января N 196; 3) Бандровскихъ на Юлiяна и Осипа Романовскихъ 16 Января N 212; 4) Частный Владислава Холонѣвскаго на Осипа Малиновскаго 9 Февраля N 580; 5) Северина Ганицкаго на Елену и Осипа Гонецкихъ 5 Марта N 970; 6) Частный Карла Потоцкаго, на Леона Милевскаго; 7) Екатерины Чеховской Длуголенцкой и Станькевичевой на Замировскаго 8 Апрѣля N 1583; 8) Частный Едмунда и Адольфа Зволинскихъ, на наслѣдниковъ Осипа и Марiи Зволинскихъ 24 Апрѣля N 1742; 9) Частный Осипа Косецкаго на Аделину Каменскую 26 Апрѣля N 1773; 10) Частный Мицевичовъ на Адама Янковскаго 26 Апрѣля N 1778; 11) Частный Болеслава на Мечислава Потоцкихъ 3 Мая N 1908; 12) Ксендза Ячинскаго на Молчановскую 6 Мая N 1937; 13 Рафаила Залѣвскаго на Лисковицкаго 8 Мая N 2000; 14) Частный Поповскаго на Елену Литинскую 15 Мая N 2122 и отвѣтный N 2123; 15) Частный Гавронскаго на Шодоара 7 Iюня N 2535; 16) Еврея Зильбербурга на Клотыльду Бинкевичеву 6 Iюля N 3007; 17) Частный Мечислава Потоцкаго на Абрамовичеву 11 Iюля N 3119; 18) Частный тогожъ Потоцкаго на Коморовскаго 11 Iюля N 3120; 19) Частный тогожъ на Франца Сѣлецкаго 25 Iюля N 3387; 20) Сѣлецкаго на Комодзинскаго 25 Iюля N 3388; 21) Корытинскаго на Огоновскаго 7 Августа N 3575; 22) Частный Выбодовской на Цѣхановскую 9 Августа N 3601; 23) два частныя Фабiяна Липинскаго на Уреульскаго 10 Августа NN 3627 и 3628; 24) Частный Высоцкой на Жигалковскаго 13 Августа N 3674; 25) Коварскаго на Пикульскую и Жабоклицкихъ 14 Августа N 3689 и отвѣтный N 3688; 26) Частный Романовскаго

niem Najwyższego Ukazu 25 Czerwca 1840 roku, obowiązująca moc wszelkich Konstytucyi, a zatém istniejącego podług dawniejszego porządku kopowego poboru, sama przez się ustała; przeto, Izby Cywilne obowiązane są teraz, wszystkie zebrane za przewód do dnia 9 Września 1840, tak w samych Izbach, jako i w Sądach 1 go stopnia pieniądze odesłać do Urzędów Powszechnego Opatrzenia, a księgi zaprowadzone do wpisywania kopowego poboru, odesłać na rewizyę do Izb Skarbowych. 5) *Względem akt i obligów dawniejszych:* Ponieważ z zabranéj sprawy widać, że względem tego artykułu otrzymane także zostały i w drugim Oddziale 3-go Departamentu Rządzącego Senatu przedstawienia od Naczelników podległych mu Gubernii; przeto zalecić Kancellaryi, po zapotrzebowaniu przysłania wiadomości o istnieniu takowych przedstawień, i o treści nastałego w skutek ich w 2-m Oddziale 3 go Departamentu Senatu rozstrzygnienia, zrobić osóbne w rzeczy niniejszego artykułu przedstawienie; o czém przesłać Ukazy do Izb Cywilnych: Wileńskiéj, Grodzieńskiéj, Mińskiéj, Białostockiéj, Kijowskiéj, Wołyńskiéj i Podolskiéj, dla spełnienia piérwszych czterech artykułów niniejszego postanowienia Senatu, zawiadomić je przytém, iż względem piątego artykułu otrzymają one w swym czasie należyte rozstrzygnienie. Po zabranéj w Cywilnéj Izbie sprawie okazało się, iż zostały zajawione w ustanowionym prawem terminie jedynie tylko appellacyjne i prywatne pozwy, jakowe też appellatorowie otrzymali napowrót, ale nie są wpisane do aktoratowych ksiąg, z powodu nieupłynienia jeszcze zakreślonego na to rocznego terminu przed nastaniem Najwyższego Ukazu 25 Czerwca 1840 roku, następujących osób, jako to: w 1839 roku 1) Wasilewskiego na Skibińskiego 5 Pazdziernika N 4159; 2) Jarskiego na Stefana Pietraszkiewicza, tegoż dnia i miesiąca N 4185; 3) Leszczyńskiego na Wojciecha Gajewskiego 13 Pazdziernika N 4276; 4) sukcessorów Kajetana Pieszyńskiego na Szlachcica Wolanowskiego; 30 Listopada N 4999; 5) Dworzanina Antoniego Bronskiewicza, na Dworzanina Kotowińskiego i Radcy Honorowego Ignacego Filipowskiego 5 Grudnia N 1084; 6) dwa pozwy Mikołaja Boguckiego na Maryannę Taszczękowę i Czerleniowskę 11 Grudnia NN 5135 i 5136; sukcessorów Edlerowéj na Członka Lityńskiego Powiatowego Sądu 18 Grudnia N 5285; 8) Kajetana Zielińskiego na Silwana i Juliana Czajkowskich, 21 Grudnia N 5403; w 1840 roku: 1) Franciszka Kutkowskiego na Eustachego Jaworskiego 8 Stycznia N 100; 2) Prywatny Ignacego Kozłowskiego na Ptaszkowskich 5 Stycznia N 196; 3) Bandrowskich na Juliana i Józefa Romanowskich 16 Stycznia N 212; 4) Prywatny Władysława Chołoniewskiego na Józefa Malinowskiego 9 Lutego N 580; 5) Seweryna Ganickiego na Helenę i Józefa Gonieckich 5 Marca N 970; 6) Prywatny Karola Potockiego na Leona Milewskiego; 7) Katarzyny Ciechowskiéj Długolęckiéj i Stańkiewiczowéj na Zaamirowskiego 8 Kwietnia N 1583; 8) Prywatny Edmunda i Adolfa Zwolińskich na współsukcessorów Józefa i Maryi Zwolińskich 24 Kwietnia N 1742; 9) Prywatny Józefa Kosieckiego na Adelinę Kamieńskę 26 Kwietnia N 1773; 10) Prywatny Micewiczów na Adama Jankowskiego 26 Kwietnia N 1778; 11) Prywatny Bolesława na Mieczysława Potockich 3 Maja N 1908; 12) Xędza Jaczyńskiego na Mołczanowskiego 6 Maja N 1937; 13) Rafała Zalewskiego na Łyskowackiego 8 Maja N 2000; 14) Prywatny Popowskiego na Helenę Lityńskę 15 Maja N 2122 i odpowiedzialny N 2123; 15) Prywatny Gawrońskiego na Szodoara 7 Czerwca N 2535; 16) Żyda Zilberbucha na Klotyldę Bińkiewiczównę 6 Lipca N 3007; 17) Prywatny Mieczysława Potockiego na Abramowiczowę 11 Lipca N 3119; 18) Prywatny tegoż Potockiego na Komorowskiego 11 Lipca N 3120; 19) Prywatny tegoż na Franciszka Sieleckiego 25 Lipca N 3387; 20) Sieleckiego na Komodzińskiego 25 Lipca N 3388; 21) Korytyńskiego na Ogonowskiego 7 Sierpnia N 3575; 22) Prywatny Wybodowskiego na Ciechanowskę 9 Sierpnia N 3601; 23) dwa prywatne Fabiana Lipińskiego na Ursulskiego 10 Sierpnia NN 3627 i 3628; 24) Prywatny Wysockiéj na Żygałkowskiego 13 Sierpnia N 3674; 25) Konarskiego na Pikulskę i Żaboklickich 14 Sierpnia N 3689 i odpowiedzialny N 3688; 26) Prywatny Romanowskiego na sukcessorów Bartoszewickiego 19 Sierpnia N 3739; 27) Prywatny Grocholskiego Mikołaja na Jelińskiego 27 Sierpnia N 3860 i 28) Prywatny Księdza Łanedowskiego na Chilińskiego 7 Września 1840 roku N 4029. Przeto Izba, w skutek nastałéj dnia 17 zeszłego Maja rezolucyi, postanowiła: Dla należytego wypełnienia Ukazu Rządzącego Senatu pod dniem 5 Stycznia bieżącego roku, za N 15 nastałego, i nastałéj w skutek tego uchwały téj Izby dnia 8 Marca, wygotować trzy exemplarze niniejszego ogłoszenia, z wymienieniem w nich wszystkich osób w wywodzie sprawy zawierających się, których appellacyjne i prywatne pozwy okazały się za-

на наслѣдниковъ Бартошевицкаго 19 Августа N 3739; 27) Частый Грохольскаго Николая на Еленскаго 27 Августа N 3860, и 28) Частный Священника Ланедовскаго на Хиловскаго 7 Сентября 1840 года N 4029. Почему Палата по состоявшемуся 17 истекшаго Мая опредѣленіемъ заключила: Къ точному исполненію Указа Правительствующаго Сената отъ 5 Января текущаго года за N 14 послѣдовавшаго и заключеннаго по оному въ сей Палатѣ 8 Марта опредѣленія составить три экземпляра объявленій, съ поименованіемъ въ оныхъ всѣхъ лицъ въ справкѣ значащися, коихъ аппелляціонные и частные позывы оказались явленными только въ сей Палатѣ въ установленный по прежнимъ правамъ срокъ съ полученіемъ ихъ сторонами обратно, но не вписаны въ акторатные регистры, за неисполненіемъ положеннаго на сіе годоваго срока, до изданія Высочайшаго Указа 25 Іюня 1840 года состоявшагося, причемъ въ тѣхъ же объявленіяхъ, согласно упомянутому Указу Правительствующаго Сената, сдѣлать предвареніе, что если изъ поименованныхъ въ тѣхъ объявленіяхъ лицъ, какъ недовольные такъ и довольные рѣшеніями Судовъ первой степени, не представятъ въ Подольскую Гражданскую Палату всѣхъ письменныхъ по существу дѣлъ ихъ доказательствъ, какія были въ виду первой степени Судовъ, какъ то: подлинныхъ крѣпостныхъ актовъ, обязательствъ, контрактовъ и тому подобныхъ документовъ съ переводами оныхъ на Россійскій языкъ; при обстоятельныхъ прошеніяхъ въ годовый срокъ, считая таковый со дня припечатанія первой публикаціи въ Виленскомъ Вѣстникѣ, то изъ нихъ аппелляторы или недовольные рѣшеніями Судовъ первой Степени, подвергнутъ сами себя тому послѣдствію, что аппелляціонные ихъ позывы, какъ не подкрѣпленные доказательствами и документами, останутся безъ всякаго дѣйствія, и обжалованныя ими въ тѣхъ позывахъ рѣшенія, будутъ обращены къ надлежащему исполненію; довольныя же стороны, должны будутъ отнести къ собственной своей винѣ всѣ невыгодныя для нихъ послѣдствія могущія произойти при рѣшеніи ихъ дѣлъ въ Палатѣ, по доказательствамъ одной жалующейся стороны, и по тѣмъ бумагамъ, какія въ Судѣ первой степени находились, которыя правила относятся тоже и до конкурсовыхъ дѣлъ, а для припечатанія составленыхъ такимъ образомъ троекратныхъ объявленій въ С. Петербургскихъ, Московскихъ и мѣстныхъ Губернскихъ Вѣдомостяхъ, а также въ Виленскомъ Вѣстникѣ, сообщить съ приложеніемъ сихъ объявленій въ Подольское Губернское Правленіе для зависящаго о томъ его распоряженія, и просить о послѣдующемъ увѣдомленія.— Іюня 9 дня 1843 года.

Засѣдатель Кроковскій. (404)

3. Г. Изабелла урожденная Графиня Вандалина Мнишехъ по первому браку Княгиня Радзивиллова а нынѣ Графиня Демблинская вотчинница Заблудовскихъ имѣній Гродненской Губерніи въ Бѣлостокскомъ Уѣздѣ расположенныхъ, по довѣренности 6 Апрѣля сего года въ Вѣнѣ законно совершенной, и въ подписяхъ посольствомъ Россійскимъ завѣренной, уполномочила насъ для ходатайства и исполненія всѣхъ дѣлъ къ имѣніямъ Заблудовскимъ относящихся.— Почему мы Дѣйствительный Каммергеръ Австрійскаго Двора Надворный Совѣтникъ Предсѣдатель Королевско-Венгерскаго Вексловаго Суда въ Пресбургѣ Францъ Графъ Фонъ Зичи, и Генрихъ Графъ Демблинскій Маркизъ де Виль-Баронъ де Канонъ Кавалеръ Мальтайскаго Ордена, на основаніи упомянутаго довѣрія въ Гродненской Гражданской Палатѣ явленнаго, приступая къ исполненію возложенныхъ на насъ обязанностей всѣ довѣренности кому либо на настоящее число Г. Демблинскаго было выданные, какъ на продажу Заблудовскихъ имѣній, такъ и на управленіе оными служащимъ, прекращая, объявляемъ, что таковые никакой законной силы неимѣютъ, съ предостереженіемъ, дабы никто имѣя съ Г. Демблинскою дѣла касающіяся къ имѣніямъ Ея Заблудовскимъ съ прежними повѣренными не заключалъ и не входилъ съ ними ни въ какіе договоры подъ ничтожностью оныхъ. — 1844 года Іюня 12 дня.

Вѣрно: Секретарь Брушевскій.
Въ должности Надсмотрщика А. Оранскій.

ЧАСТНЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

Продажа дровъ.

3. Ктобы пожелалъ запастись на наступающую зиму сухими дровами, сосновыми, ольховыми и березовыми, покупая копами или саженями, съ доставкою или безъ оной, по умѣреннымъ цѣнамъ, благоволитъ обратиться къ Яну Барановскому, въ лавкѣ Р. Войцѣховичевой. (425)

jawione w téj tylko Izbie, w ustanowionym dawniejszemi przepisami terminie, o otrzymaniu, takowych przez strony im przeciwne, lecz nie są wpisane do aktoratowych ksiąg, z powodu że się nie wypełnił ustanowiony na to roczny termin przed nastaniem Najwyższego Ukazu 25 Czerwca 1840 roku; przyczém w pomienionych ogłoszeniach stosownie do wyżéj wzmiankowanego Ukazu Rządzącego Senatu, uczynić zastrzeżenie, iż jeżeli wymienione w tych ogłoszeniach osoby, tak zadowolone jako i niezadowolone z wyroków Sądów piérwszéj instancyi, nie przedstawią do Podolskiéj Izby Cywilnej wszystkich stosownie do istoty dzieła dokumentów, które były przez nich składane w Sądach piérwszéj instancyi, jako to: autentycznych przedażnych aktów, obligów, kontraktow, i temu podobnych dokumentów, obok z tranzlacyami na język Rossyjski; wraz ze szczegółowemi prośbami, w ciągu rocznego terminu, który ma się liczyć od daty piérwszego wydrukowania niniejszego ogłoszenia w Kuryerze wileńskim, tedy appellatorowie czyli niezadowoleni z wyroków Sądów piérwszéj instancyi, narażą sami siebie na te następstwa, że appellacyjne ich pozwy, jako nie wsparte dowodami i dokumentami, pozostaną bez żadnego skutku, i obżałowany przez nich w tych pozwach wyrok, przyprowadzony będzie do należytego skutku, zadowolone zaś strony, będą musiały przypisać własnéj winie wszystkie niepomyślne dla nich skutki, które mogą wyniknąć w czasie rozstrzygnienia ich sprawy w Izbie za samemi tylko dowodami jednéj żalującéj się strony, i za témi papierami, jakie się znajdowały w Sądzie 1-go stopnia, Jakowe też prawidła ściągają się zarówno i do spraw konkursowych; dla wydrukowania zaś ułożonych tym sposobem ogłoszeń w S. Petersburskich, Moskiewskich i miejscowych Gubernialnych Gazetach, oraz w Kuryerze Wileńskim, przesłać wraz z załączonemi takowémi ogłoszeniami komunikacyę do Podolskiego Rządu Gubernialnego, prosząc o uczynienie należytego ze swéj strony rozporządzenia i o uwiadomienie o skutku takowego.— Dnia 9 Czerwca 1843 roku.

Prezydent Krokowski. (404)

3. JW. Izabella z Hrabiów Wandalin Mniszech, z pierwszego Małżeństwa Xiężna Radziwiłłowa, a teraz Hrabina Dęblińska, dziedziczka dóbr Zabłudowskich, położonych w Guberni Grodzieńskiéj w Powiecie Białostockim, pełnomocnictwem dnia 6 Kwietnia ter. roku w Wiedniu podług formy prawa sporządzoném, i podpisami Poselstwa Rossyjskiego stwierdzoném, upoważniła nas do chodzenia około wszystkich spraw Zabłudowskich dóbr tyczących się, jako też do należytego ich wykonywania; przeto my Rzeczywisty Szambelan Austryackiego Dworu, Radca Dworu, Prezydent Królewsko-Węgierskiego Sądu Wexlowego w Presburgu, Franciszek Hrabia Von Ziczy, i Henryk Hrabia Dębliński Markiz de Vil Baron de Kanon, Kawaler Maltański, na mocy pomienionego pełnomocnictwa, w Grodzieńskiéj Izbie Cywilnéj zajawionego, przystępując do wypełnienia włożonego na nas obowiązku, wszystkie plenipotencye, komubądźkolwiek do dnia dzisiejszego przez Dęblińską wydane, tak co do sprzedaży dóbr Zabłudowskich, jako też co do ich Administracyi, cofamy i wszelką prawną moc onym odejmujemy, z tém jeszcze zastrzeżeniem, ażeby nikt z mających jakiekolwiek interessa z P. Dęblińską, jéj dóbr Zabłudowskich tyczące się, z uprzedniemi jéj Plenipotentami w żadne umowy nie wchodził i żadnych układów nie zawierał, pod obawą ich unieważnienia.— Dnia 12 Czerwca 1844 roku.

Sekretarz Bruszewski.
W obowiązku Nadzorcy A. Orański. (402)

OGŁOSZENIA PRYWATNE.

Sprzedaż drzewa opałowego.

3. Ktoby życzył zaopatrzyć się na nadchodzącą zimę w drzewo opałowe suche, sosnowe, olchowe, i brzozowe; kopami lub pojedyńczo sążniami z dostawką albo bez onéj, po cenie umiarkowanéj, może o to umówić się z Janem Baranowskim w Handlu R. Wojciechowiczowé.— 17 Aug. 1844 roku. (425)

ВИЛЬНА, Въ Тип. Ѳ. Гликсберга, печ. дозв. 20-го Августа 1844 г. Испр. долж. Цензора и Кав. А. Мухинъ